

GENOMINEERDE: MANON VAN WIJNEN
LEEFTIJD: 30
BEROEP: journalist, eigenaar tekstbureau Broodtekst
EERDERE PUBLICATIES: diverse tijdschriften en kranten (BoekieBoekie, Zonnebloem, Rotterdams Dagblad, Textilia)
MEEST BIJZONDERE REIS: 'De Filippijnen en de Molukse Banda-eilanden.'
ULTIEME REISBESTEMMING: 'Swingen met de Suri's

in Paramaribo, paradijsvogels zien dansen op Papoea Nieuw-Guinea, leren duiken bij Raja Ampat, kerst vieren op Kosrae in Micronesië.'
WIL WINNEN OMDAT: 'Ontdekken het leukste is wat er bestaat. Restaurantjes, bouwstijlen, dansen met locals, sportwedstrijd bijwonen, ritje in een volgepakte bus maken, krantje lezen van daar, lokale tv kijken en gerechten eten... Al die ervaringen vastleggen in woord en beeld, dat maakt het feest compleet.'

Een Jeepney, de nationale bus.

ONWEERSTAANBARE FILIPPIJNEN SHINY HAPPY PEOPLE

DIT ZEGT DE JURY

Hoofdredacteur Nancy Berendsen

'Manon heeft een prachtige, levendige stijl van schrijven. De invalshoek en het avontuur van slapen op een onbewoond eiland maakt dit tot een van de meest opvallende inzendingen.'

Floortje Dessing

'Een verrassende bestemming: de meeste Azië-reizigers slaan dit overwegend katholieke land over. Het is duidelijk te merken dat Manon er heeft rondgereisd, ze heeft verrassende plekken gevonden. De opbouw van het verhaal is mooi en Manon vertelt in een vloeiende stijl, met veel oog voor detail. Ze legt veel uit over het land zelf, observeert mooi en heeft een frisse schrijfstijl. De foto's zijn op zich prima, maar hadden iets spannender gemogen.'

Willemijn van Ballegoijen van Martinair

'Overall oordeel: heel beschrijvend geschreven, bijna in de vorm van een roman. Maar naar mijn idee is het iets te uitgebreid voor een reisverslag.'

"Loom leunen we achterover tegen een boomstronk, onze billen in het zachte zand van het onbewoonde eiland dat voor twee dagen 'van ons' is. 'You are on honeymoon?' had de visser gevraagd toen hij ons dropte. Als we hem vertellen dat we niet getrouwd zijn, maar precies die dag vier jaar samen zijn en dat hier willen vieren, beginnen zijn kleine bruine ogen te glimmen. Of hij een romanticus is, of dat wij iets doen dat in de katholieke Filippijnen niet mag en daarom o zo spannend is, laat ik maar in het midden.

De warmte van de avondzon maakt me slaperig. Beelden van twee maanden Filippijnen flitsen aan de binnenkant van mijn oogleden voorbij. Als ik een vreemd geluid hoor, open ik mijn ogen. Het is alsof er een zwarte jas over het eiland is neergelegd. De zon is ondergegaan en het schijnsel van de sterren en de vlammen van het vuur vormen het enige licht. Ik kijk achterom naar het bos. Ons zelfgeknutselde tentje kan ik opeens niet meer ontdekken in de duisternis van Helicopter Island. Plotseling vraag ik me af of er écht helemaal niemand op het eiland is, en of onze visser ons echt wel weer komt halen, en kan ik nog maar aan één ding denken: de nacht die komen gaat.

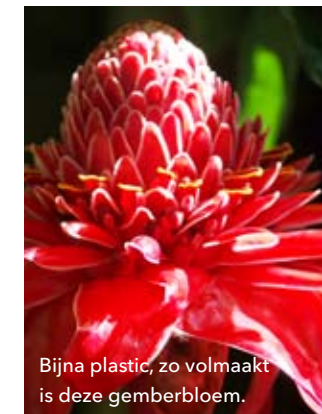
Hoe anders zag het er die ochtend uit toen Mascardo, de visser die we ontmoet hadden op het nabijgelegen eiland Palawan, ons afzette met zijn boot. Eén stap in het poederige witte zand van Helicopter Island en we waren beduusd. Dat dit *verlaten paradijsje* voor twee dagen van ons zou zijn, dat water zo helder kon zijn, bos zo groen en strand zo wit. Voor ik had bedacht of ik nog iets wilde vragen, had Mascardo met een grote grijns een hangmat tussen twee bomen geknoopt, geroepen dat we hem altijd mochten bellen (al bleek er nergens bereik te zijn) en weg was hij. We keken zijn boot na tot die een stipje was in het azuurblauwe water.

Eindelijk echt alleen. Niets dan zee zover je kunt kijken en hier en daar een puntige kalkrots, soms van wel twintig meter hoog, die uit de zeebodem gebarsten lijkt als lava uit een vulkaan. Ons eiland dankt zijn naam aan de rotsen die het een silhouet geven van een helikopter. Op de helikoptertemeus wonen twee grote witte vogels die steeds boven ons hoofd cirkelen."

Lees verder op www.livingreisredacteur.nl en breng je stem uit!

In de purok wordt gepraat, gehangen en op de Jeepney gewacht.

Bijna plastic, zo volmaakt is deze gemberbloem.